Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 258 van 18 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. LYS**
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 29 oktober 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "*RvV-wet*").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEKERF *loco* advocaat M. LYS en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 16 september 2024 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling samen met haar broer (RvV X) en haar tante en diens twee minderjarige kinderen D. en Is. (RvV X), diende op 17 september 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 16 oktober 2024 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan wegens verzoeksters minderjarigheid. De voogdij zal van rechtswege eindigen begin mei 2027.

1.3. Op 29 oktober 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 30 oktober 2025 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"*Asielaanvraag: 17/09/2024*
Overdracht CGVS: 17/01/2025

U had op 6 maart 2025 van 09.18 tot 12.46 uur een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is. Uw advocaat, meester Itza Swerts loco meester Matthieu Lys, en uw voogd C. S. waren bij dit onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en bent u geboren in Merca, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle, op […] mei 2009. U bent een aanhanger van het soefisme en behoort tot de Begediclan. U ging niet naar school, maar uw vader leerde u wel lezen en schrijven.

Sinds 2016 is uw moeder vermist. Dit gebeurde tijdens een clanconflict tussen de Habr Gedir en de Biomaal. Er vond een aanslag plaats, maar u weet niet wat er precies met haar is gebeurd. Nadien groeide u op bij uw vader Q.(…), uw broer M.(...) (DVZ .....; CGVS …….) en uw tante Sh.(...) (DVZ .....; CGVS …….) en haar gezin.

Uw clan werd geminacht wordt door andere Somaliërs omdat het een minderheidsclan is. Ze zouden u altijd gediscrimineerd hebben en u werd ook vaak beledigd. Hierdoor kwam u zo weinig mogelijk buiten en ging u niet naar school. Ook zou u niet gerespecteerd worden door de andere Somaliërs omwille van uw geloof.

U ging wel naar de koranschool maar toen u zo'n zeven jaar oud was, kwamen er drie mannen naar de koranschool. Hij vroeg aan de meisjes die nog niet besneden was en degenen die hun hand opstaken, waaronder u en uw nicht Is.(...), werden daarop meegenomen en besneden. Nadien ging u niet meer naar de koranschool.

Uw paternale oom Ib.(...) werkte vroeger voor een sheikh van de soefi's in de molah waar jullie vaak heen gingen. In 2020 kreeg hij echter en nieuwe job als chauffeur en verdween hij gedurende drie jaar. Eind 2023 keerde hij terug en sprak hij met u en uw nicht Is.(...). Hij zei dat jullie groot waren en met een mujahideen zouden moeten huwen. Nadien deed hij dan alsof het een mop was. Drie dagen later kwam hij opnieuw naar jullie huis. Hij vroeg aan uw tante waarom zij voor de molah werkte en dat ze de kinderen op het slechte pad bracht van de ongelovigen. De dag nadien nam uw oom u broer M.(...) apart en sprak hij op hem in om al Shabaab te vervoegen en deel te nemen aan de jihad. Uw broer vertelde dit aan uw tante Sh.(...) waardoor ze zich zorgen begon te maken over de bedoelingen van uw oom. Ze sprak hierover met uw vader, maar die nam dit niet serieus en dacht dat Ib.(...) het allemaal als een mop bedoelde. Uw oom had zich ook tegen het soefisme gekeerd en sprak uw tante hierover aan. Zij en haar man H.(…) werkten immers voor de soefistische sheikh van de molah. Uw oom maande hen aan om hiermee te stoppen.

Op een bepaald moment bleek dat de sheikh van de molah (sheikh O.(…)) was gedood. Diezelfde avond kwam Ib.(...) opnieuw naar jullie huis samen met twee andere mannen. Uw vader deed de deur open en uw oom vroeg of uw tante Sh.(...) thuis was. Uw vader loog en zei van niet, maar Ib.(...) geloofde het niet. Ib.(...) zei dat hij Sh.(...) en haar man H.(…) wilde meenemen. Hij wilde ook graag binnenkomen in het huis, maar uw vader hield hem tegen. Daarop werden er schoten gelost. Uw vader, uw broer M.(...) en de kinderen van uw tante Ab.(…) en Ha.(…) waren geraakt door de kogels. Enkel uw broer overleefde dit.

Na deze gebeurtenis doken jullie onder bij een vriend van H.(…), genaamd Su.(…). Hij informeerde jullie ook dat uw broer in het ziekenhuis was en de dag nadien vervoegde uw broer jullie terug en reisden jullie met de boot naar Mogadishu.

U verliet Somalië in februari 2024 samen met uw broer M.(...), uw tante Sh.(...) en twee van haar kinderen. Het plan was dat haar echtgenoot H.(…) en haar overige kinderen ook mee zouden reizen.
Jullie werden echter door de smokkelaar in twee groepen verdeeld en er werd gezegd dat ze twee dagen na jullie ook naar Turkije zouden komen. Dit gebeurde niet en jullie hebben geen nieuws over de overige familieleden. U kwam aan in België en diende op 17 september 2024 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw verzoek legt u een attest van uw besnijdenis neer. Uw broer legt ook nog volgende documenten neer: een medisch verslag van een radiografie van zijn buik; een medisch verslag van een scan van zijn knie. Uw tante legt geen documenten neer.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat uw oom u of uw familieleden gaat vermoorden of u gaat uithuwelijken.

Uw nicht I.(…) H.(…) A.(…) (DVZ …....; CGVS …….) – tevens de dochter van uw tante Sh.(...) A.(…), verliet Somalië reeds in 2011. Ze werd gedwongen om te huwen met een emir van al Shabaab. Na enkele jaren slaagde ze erin te ontsnappen en kwam ze naar België in 2015. Op 20 juli 2016 verkreeg ze de vluchtelingenstatus.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw tante Sh.(...) A.(…) (CGVS …….) baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw tante een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw tante luidt als volgt:

“Uit de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw neef M.(...) niet als minderjarige kan worden beschouwd. Hij verklaarde bij aankomst in België geboren te zijn op [...] september 2008 (verklaring DVZ …….., punt 4) en zijn zus S.(…) stelde bij de DVZ dat M.(...) 16 jaar oud is (verklaring DVZ …….., punt 18). Overeenkomstig de beslissing die aan M.(...) werd betekend door de Federale Overheidsdienst Justitie op 1 oktober 2024 in verband met de medische testen tot vaststelling van zijn leeftijd, dient te worden besloten dat hij zeker ouder is dan 18 jaar, namelijk 21.5 jaar of ouder waarbij een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Bijgevolg kan hij niet worden beschouwd als minderjarige en kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind evenmin op hem worden toegepast. Het feit dat zowel M.(...) als S.(…) geen waarachtige verklaringen aflegden over de leeftijd van M.(...), ondermijnt dan ook de algemene geloofwaardigheid van beiden. Immers bieden ze zo geen duidelijk zicht op hun werkelijke profiel en levensomstandigheden.

Vervolgens slaagt u er niet in uit te leggen hoe Ib.(...) in één jaar tijd volledig van overtuiging kon veranderen en zich bij Al Shabaab zou hebben aangesloten. Hij zou vroeger ook zijn tewerkgesteld voor de soefistische sheikh in de mawla (CGVS, p.17, 19). Nadien zou hij volgens uw verklaringen gedurende één jaar zijn weggegaan om vrachtwagenchauffeur te worden. Na zijn terugkeer zou hij zonder aantoonbare reden plots overtuigd geraakt zijn van de ideeën van Al Shabaab en zijn soefi-geloof helemaal achter zich hebben gelaten (CGVS, p.17-19). Het is weinig aannemelijk dat iemand op zo’n korte periode zijn hele geloof zou hebben achtergelaten, alsook al zijn overtuigingen zou hebben gewijzigd. Zeker daar hij hiermee volledig ingaat tegen de familie, gelet op het feit dat jullie allemaal de soefistische islambeleving aanhangen en ook nauw samenwerken met de soefistische sheikh (CGVS, p.13, 14). Tevens kan u op geen enkele manier duiden hoe hij zo overtuigd zou zijn geraakt van de visie van al Shabaab. U stelt dat u dit niet weet omdat er in die periode geen contact was. Het is echter niet aannemelijk dat niemand van de familie gedurende één jaar contact zou hebben gehad met Ib.(...) en dat jullie niks hebben gevraagd aan hem waarom hij plots zo

gekant is tegen het geloof van jullie hele familie en de ideeën van al Shabaab wel zou ondersteunen (CGVS, p.19, 20). Dit ondermijnt in grote mate de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Ook leggen u en uw neef M.(...) tegenstrijdige verklaringen af betreffende de periode dat Ib.(...) weg was. Zo stelt u dat hij gedurende één jaar weg was, van 2022 tot eind 2023 (CGVS, p.17). M.(...) daarentegen stelt dat Ib.(...) reeds in 2020 als vrachtwagenchauffeur begon te werken en dat hij gedurende drie jaar weg was (CGVS …….., p.16). Nadien wijzigt hij zijn eerdere verklaringen wel en spreekt hij ook van één jaar (CGVS …….., p.19), maar dit staat dan weer haaks op zijn eigen verklaringen. Deze zaken doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Tevens doet het feit dat niemand van de familie de aangehaalde gebeurtenissen concreet kan situeren afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Zo stelt u dat de datum waarop de moellah werd gedood en diezelfde avond ook enkele van uw familieleden niet weet, maar dat het ergens in december 2023 is (CGVS, p.17, 22). M.(...) stelt eveneens dat de feiten zich ergens eind 2023 voordeden, maar slaagt er evenmin in een concrete datum te geven (CGVS …….., p.19). Er kan redelijkerwijs verondersteld worden dat u de sterfdatum van twee van uw kinderen weldegelijk exact zou kennen en dat M.(...) de dag waarop zijn vader zou zijn overleden ook wel nog kent.

Daarnaast kan u niet duidelijk staven waarom Ib.(...) plots met gewapende mannen naar jullie thuis kwam. U stelt dat u en uw man het doelwit waren omdat jullie in de mawla werkten. Echter zou al Shabaab de moellah van de mawla reeds hebben doodgeschoten. Waarom al Shabaab u dan nadien nog specifiek zou willen viseren, houdt geen steek. Tevens had Ib.(...) al meermaals de kans om u iets aan te doen indien dit werkelijk zijn intentie was, gezien hij u de dagen voorheen meermaals aansprak (CGVS, p.17-19). Tevens is het frappant dat er geen enkele objectieve bron melding maakt van de moord op de moellah. Nochtans kan er redelijkerwijs worden aangenomen dat een dergelijk ingrijpend incident op een prominent figuur van de soefi-gemeenschap wel gerapporteerd zou worden of in het nieuws zou verschijnen. Dit doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze moord.

Vervolgens haalt u aan dat uw neef M.(...) geraakt werd tijdens het schietincident (CGVS, p.18). Hij stelt zelf dat hij door een kogel geraakt werd in zijn zij (CGVS …….., p.13, 17). Hij poogt dit te staven met een medisch attest uit België. Hierin staat echter dat hij verklaarde in zijn buik te zijn geraakt en niet in zijn zij. Ook blijkt uit de scans geen duidelijke abnormaliteit waaruit een schotwonde kan worden afgeleid. Uit dit document kan dan ook geenszins worden geconcludeerd dat hij werkelijk geraakt werd door een schot. Dit ondermijnt te meer de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Immers kan er redelijkerwijs worden aangenomen dat wanneer iemand het slachtoffer van een schotwonde is, dit wel te zien valt aan zijn lichaam en op een objectieve manier gestaafd kan worden. Ook is het vreemd dat hij op zijn fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling stelt dat hij door de schotwonde tot op heden last heeft van zijn nieren, maar dat dit evenmin blijkt uit het medisch verlag. Daar wordt enkel over last van constipatie gesproken.

Ook dient te worden opgemerkt dat u geen zicht geeft op uw netwerk. Zo stelt u niet te weten waar uw man en de rest van uw kinderen zich bevinden omdat jullie opgesplitst werden door de smokkelaar (CGVS, p.8). Het houdt echter geen steek dat jullie dan geen afspraken zouden maken om terug in contact met elkaar te treden en elkaar in Turkije terug te vinden (CGVS, p.8-9). U beweert dat jullie niet op een rustige manier zijn vertrokken en dat jullie geen afscheid konden nemen (CGVS, p.8), maar gelet op het feit dat jullie nog geruime tijd in Mogadishu bleven alvorens het land te verlaten (CGVS, p.17), kan er geconcludeerd worden dat er ruim voldoende tijd was om een plan te maken voor het geval jullie elkaar onderweg zouden kwijtraken. Uw verklaringen in dit verband zijn dan ook niet aannemelijk.

Daarnaast verwijst uw neef M.(...) naar twee aanvallen in 2022 omwille van zijn behoren tot de Begediclan. Gelet op het feit dat jullie algemene geloofwaardigheid reeds ernstig is aangetast door jullie onaannemelijke asielrelaas, kan er aan deze gebeurtenissen ook niet zomaar geloof worden gehecht. Ook legt hij een radiografie van zijn knie neer om de problemen te staven. Uit dit medisch verslag blijkt geenszins enig probleem met zijn knie; hetgeen de geloofwaardigheid van dit incident niet ten goede komt.

Ook u en S.(…) verwijzen naar een minderwaardige behandeling omwille van jullie clan en geloof (CGVS, p.3; CGVS …….., p.3-4). Echter beperkte dit zich tot aansprekingen. Tevens dient te worden opgemerkt dat zowel u als uw man en de vader van S.(…) en M.(...) werk hadden, ondanks dat ze allemaal behoren tot de Begediclan. Ook was u eigenaar van een huis (CGVS, p.17). Er kan dan ook bezwaarlijk geconcludeerd worden dat jullie het slachtoffer waren van systematische vervolging omwille van jullie clanbehoren. Dit wordt te meer onderstreept door het feit dat jullie meermaals konden rekenen op de hulp van Su.(…), die behoorde tot de meerderheidsclan Biomaal. De band was dusdanig sterk dat hij de businesspartner van uw man was en ook jullie reis uit Somalië zou hebben betaald (CGVS, p.8, 17). Er kan dan ook geen nood aan internationale bescherming in jullie hoofde worden vastgesteld omwille van jullie clanbehoren.

Daarnaast haalt uw nicht S.(…) aan dat ze samen met uw dochter Is.(...) uit de koranschool werd gehaald en zonder tussenkomst van de familie werd besneden (CGVS ……., p.6; CGVS, p.25). In de eerste plaats kunnen er enkele vragen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis. Immers stemt de geschetste context van de besnijdenis niet overeen met hoe een besnijdenis normaal verloopt in Somalië. Zo is dit gewoonlijk een familieaangelegenheid en is de koranschool daar niet bij betrokken. Het houdt dan ook weinig steek dat men jonge meisjes zonder instemming van de familie zouden meenemen en achter hun rug zouden besnijden. Voorts zijn het ook meestal de vrouwen van de familie die zich om de besnijdenis bekommeren (COIF VGV). Dat S.(…) en Is.(...) dan door enkele mannen zijn meegenomen omdat ze onrein waren, is dan ook weinig overtuigend (CGVS ……., p.7). Tevens betreft dit een éénmalig incident en zijn er geen indicaties dat S.(…) bij terugkeer naar Somalië nogmaals besneden zou worden. Ze haalt evenmin een dergelijke vrees aan. Aangaande dit verband is er dan ook geen nood aan internationale bescherming in haren hoofde vast te stellen. Waar ze nog de wens uit om een hersteloperatie uit te laten voeren (CGVS ……., p.16-17) dient te worden opgemerkt dat ze nog geen dergelijke operatie heeft gepland, noch reeds uitgevoerd. Tevens stelt ze dat u dit ook zou aanvaarden en haalt ze geen vrees bij terugkeer aan omwille van deze eventuele hersteloperatie (CGVS ……., p.16-17). Er dient echter een vrees in concreto aannemelijk gemaakt te worden, waar ze in gebreke blijft. Bovendien blijkt uit het rapport COIF Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update) beschikbaar op coi_focus_somalie._vrouwelijke_genitale_verminking_vgv_20250220.pdf niet dat herbesnijdenis na een hersteloperatie systematisch wordt toegepast, noch dat de reactie van de omgeving op een eventuele hersteloperatie altijd gelijkgesteld kan worden aan vervolging. Hoe een ongehuwde, gedesinfibuleerde jonge vrouw wordt behandeld, hangt af van de wensen van haar directe omgeving waaronder haar toekomstige echtgenoot en familie. Ter zake dient te worden herhaald dat ze op heden géén hersteloperatie heeft uitgevoerd. Ze biedt overigens géén correct zicht op uw familiale situatie (zie supra). Bovendien stelt Sabrin dat ze op uw steun kan rekenen bij een eventuele hersteloperatie (CGVS ……., p.17).

Tot slot, wat betreft uw verwijzing naar uw dochter I.(…) H.(…) A.(…) (DVZ …....; CGVS …….) die op 20 juli 2016 de vluchtelingenstatus verkreeg, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op https://www.refworld.org/ type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html of op https://www.refworld.org, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023 of op https://euaa.europa.eu/, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/ euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/ administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/ sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._veiligheidssituatie_20250325.pdf of op https://www.cgvs.be/nl, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied.
Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Lower Shabelle te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Lower Shabelle een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel

risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Lower Shabelle is met 27 % van het totaal aantal geregistreerde incidenten in deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024, het zwaartepunt van het geweld in Somalië. Volgens een analyse van ACLED is dit te verklaren door de grote aanwezigheid van de veiligheidsdiensten en de ATMIS-basissen in de regio, twee doelwitten van al-Shabaab. ACLED noteert net zoals in 2023 ook de meeste activiteit van AS in Lower Shabelle. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in de regio, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 727 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (570) en explosions/remote violence (129). De meeste battles zijn (hit-and-run-)aanvallen door AS tegen de aanwezige veiligheidstroepen met name ATMIS, SNA, de SNA Special Forces, NISA, SPF en de lokale politie. Het zijn voornamelijk vuurgevechten, hoewel AS occasioneel ook raketwerpers en handgranaten inzet. Voor 70 incidenten noteert ACLED een veiligheidsdienst als actor. Het zijn antiterreuracties waarbij AS-posities worden aangevallen, geweld tussen de veiligheidstroepen onderling en aanvallen tegen clanmilities, vaak omdat deze een illegale controlepost bemannen. ACLED noteert ook 20 incidenten van clangeweld onder battles. De incidenten onder explosions/remote violence zijn terreuraanvallen met geïmproviseerde bommen, granaten en mortieren. AS viseert de veiligheidsdiensten maar raakt soms ook burgers en sommige IED-aanslagen zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Andere aanvallen zijn gericht tegen controleposten bemand door veiligheidsdiensten. Verder voeren de veiligheidsdiensten luchtaanvallen uit tegen AS-posities en mortieraanvallen tegen vermoedelijke AS-schuilplaatsen waarbij soms de burgerbevolking getroffen wordt. ACLED noteert in totaal 727 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio Lower Shabelle voor deze verslagperiode. De meerderheid van de dodelijke slachtoffers zijn soldaten en SNA-strijders die sneuvelen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen op militaire doelwitten en clanmilitieleden door interclangeweld en vuurgevechten met veiligheidsdiensten. Op 23 maart 2024 laat AS een autobom ontploffen aan een legerbasis in het dorp Busley (Marka). Hierop volgt een zwaar vuurgevecht. ACLED noteert 67 doden door dit geweld. Dit is het hoogst aantal geregistreerde doden per incident voor deze regio in deze verslagperiode. ACLED noteert ook 7 burgerdoden die als omstaanders sneuvelen tijdens vuurgevechten. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 147 doden tot gevolg. ACLED noteert 21 burgerdoden bij een luchtaanval tegen een AS-standplaats in het dorp Baldooska. In totaal noteert ACLED 66 burgerdoden voor 49 incidenten onder civilian targeting. AS voert IED-aanvallen uit gericht op off-duty-veiligheidspersoneel, maar ook op civiele structuren zoals een jeugdhuis en busstation. Daarnaast voert de terreurgroep nog gerichte moordaanslagen uit waarbij het onder meer een clanouder, soldaten in burger en burgers verdacht van spionage, doodschiet. De veiligheidsdiensten zijn in 18 incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen, betrokken. ACLED noteert hier 25 burgerdoden. Clangeweld is verantwoordelijk voor 3 burgerdoden. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats conflict/onveiligheid en overstromingen ontvluchtten, hervestigt zich in de regio Banadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 2.50 van de RvV-wet bepaalt als volgt:

"*Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep*."

Dit artikel houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"*artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève; artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/1, § 3 en 4 Vreemdelingenwet; artikel 3 Kinderrechtenverdrag; artikel 3 EVRM; artikelen 2 en 3 Anti-folterverdrag; artikelen 6 en 7 IVBPR; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten); de materiële motiveringsverplichting; de beoordelingsfout.*"

- Beoordeling vluchtrelaas en geloofwaardigheid

Verzoekster meent dat de lat zeer hoog werd gelegd bij de beoordeling van haar geloofwaardigheid en deze bijna uitsluitend werd beperkt tot een subjectieve beoordeling.

Uit een grondige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, stelt verzoekster vast dat de verklaringen van haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS over het algemeen eensluidend zijn, zowel consistent als coherent zijn. De bestreden beslissing stelt slechts één tegenstrijdigheid vast, waar M. gedurende zijn vrij relaas stelt dat zijn nonkel eind 2020 een job aangeboden krijgt en eind 2023 terugkeert (NPO M., p. 16). M. is op dat moment al lang aan het praten - het vrij relaas neemt vier pagina's in beslag - en huilt aanhoudend. Geenszins kan worden uitgesloten dat hij verkeerd begrepen werd dan wel zich vergist heeft (NPO M., p. 14-17). In ieder geval, blijkt later dat er geen twijfel bestaat over het moment waarop Ib. weg was. Verzoekster citeert uit M.'s verklaringen.

(Oud) artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze dient te worden beoordeeld. Verzoekster citeert uitgebreid uit de door haar aangehaalde bronnen over de principes van beoordeling.

Verzoekster vraagt om voldoende rekening te houden met haar specifieke profiel en de rurale herkomst, als relevante context bij de beoordeling van haar verklaringen.

Wat de beoordeling van verzoeksters verklaringen betreft, merkt zij op dat er slechts één tegenstrijdigheid wordt vastgesteld en dat de ongeloofwaardigheid hoofdzakelijk wordt gebaseerd op plausibiliteit.

"2.2.1 De leeftijdsbepaling van M.

Waar de verwerende partij ten eerste stelt dat verzoekster haar algemene geloofwaardigheid is aangetast doordat de leeftijd van haar broer M. werd aangepast door de in België ondergane leeftijdstest, moet benadrukt worden dat M. en S. de leeftijd gaven die zij kennen voor M. en die hen door hun vader werd meegedeeld. Daarbij moet dan ook opgemerkt worden dat de leeftijd die S. en M. opgeven eensluidend is.

Verzoekster wenst er daarbij op te wijzen dat nog steeds het nodige voorbehoud gemaakt dient te worden bij de betrouwbaarheid en nauwkeurigheid van de leeftijdstests die worden uitgevoerd om in België bij bepaalde asielzoekers de meerderjarigheid vast te stellen.

Deze problematiek werd o.m. door het Human Rights Centre en het Centre fort he Social Study of Migration and Refugees van de Universiteit Gent aangekaart in een tussenkomst voor het EHRM in maart 2022 – dat uitvoerig en gedetailleerd ondersteund wordt met resultaten van wetenschappelijke onderzoek: [citaat]

Deze problematiek wordt al sinds lang aangekaart. In 2017 kwam het Platform Kinderen op de Vlucht in een rapport ook tot de conclusie dat er op basis van bestaand wetenschappelijk onderzoek ernstige twijfels konden geuit worden met betrekking tot de wetenschappelijke betrouwbaarheid van de gebruikte methodes en technieken, omwille van de invloed van vele aanwezige contextfactoren die kunnen leiden tot een discrepantie tussen de werkelijke en de vastgestelde leeftijd: [citaat]

Ook Belgische rechtbanken erkennen dat de leeftijdstest niet in staat is om met zekerheid een exacte geboortedatum vast te stellen. Zo stelt de Familierechtbank van Luik in haar beschikking van 6 juni 2025 dat de bottesten niet voldoende zekerheid bieden om een geboortedatum, zoals vastgesteld in een akte die geen tekenen van onbetrouwbaarheid vertoont, in twijfel te trekken. Zij verwijst daarbij verder naar een arrest van de Raad van State, die ook bevestigt dat de bevoegdheid van de Dienst Voogdij zich niet uitstrekt tot het vaststellen van een nieuwe geboortedatum op basis van een medische leeftijdstest, maar dat deze testen alleen dienen om te bepalen of iemand al dan niet minderjarig is, zonder de geboortedatum definitief vast te stellen: [citaat]

Ook in een later arrest van de Raad van State worden de gevolgen van de medische leeftijdstest geschorst omdat de motivering van de leeftijdsbeslissing van de Dienst Voogdij onduidelijk is en niet kan blijken hoe het beweerde resultaat kan afgeleid worden uit de verschillende medische testen.

Finaal wordt België veroordeeld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) die stelt dat de praktijk in België ter bepaling van de leeftijd artikel 8 EVRM schendt. Zo wordt er geen geïnformeerde toestemming gegeven voor het uitvoeren van de leeftijdstest en zou de test een laatste redmiddel moeten zijn, hoewel dit in de praktijk systematisch toegepast wordt zonder dat betrokkenen eerst gehoord worden.

De medische leeftijdstesten staan vandaag ter discussie en de procedure bij de Dienst Voogdij wordt hervormd.

Gelet op al het bovenstaande, dient een ernstig voorbehoud gemaakt te worden op de manier waarop de test werd uitgevoerd en de resultaten die hieruit voortkomen. Zoals bevestigd door de Raad van State dient zij louter om te bepalen of iemand meerder- dan wel minderjarig is en is zij niet in staat om een nieuwe leeftijd te bepalen.

Indien verwerende partij van oordeel is dat de algemene geloofwaardigheid van verzoekers wordt aangetast had zij hen a fortiori moeten confronteren, overeenkomst het Procedurereglement: [citaat art. 17, § 2, KB 11 juli 2003].

De vaststellingen met betrekking tot de leeftijd van M. zijn dan ook niet in staat om de algemene geloofwaardigheid van het gezin aan te tasten.

2.2.2 Vervolging omwille van hun soefi religie

Verwerende partij betwist niet dat verzoekers het sufi geloof belijden. Echter, de vervolgingsdaden die eind 2023 plaatsvonden worden door verwerende partij betwist.

Verzoekster vertelt over hoe zij als ongelovig worden gezien in Somalië:
[citaat NPO S., p. 4]

Daarbij wordt geen geloof gehecht aan het feit dat Ib. zich in één jaar tijd tot de ideeën van Al Shabaab heeft bekeert. Verzoekers leggen uit dat zij hem na zijn terugkeer slechts vijf tot zes dagen gezien hebben, dat zij weinig contact hadden, dat het contact dat zij hadden zich beperkte tot bevelen en geloofsuitingen en dat zij het zelf ook niet verwacht hadden:
[citaat NPO M., p. 19]

Verzoekers wensen te benadrukken dat uit de beschikbare informatie wel degelijk blijkt dat mensen die het sufi geloof belijden, clerici en zij die verbonden zijn aan clerici, vervolgt worden door Al Shabaab:
[citaat UNHCR en EASO]

Ook het Algemeen Ambtsbericht van de Nederlandse overheid van april 2025 rapporteert over de ontvoering van 20 soefigeestelijken in de regio van verzoekster (lower Shabelle). Zij duidt verder op het volgende risico: [citaat]

Het feit dat verzoekers, als soefi moslims, die samenwerkten met de mullah en actief waren in de Mawla vervolgd worden door Al Shabaab is dan ook aannemelijk in het licht van de beschikbare informatie. De volgende argumentatie van verwerende partij lijkt hier geen rekening mee te houden en kent geen fundering: [citaat bestreden beslissing]

Het is daarbij mogelijk dat het incident waar verzoekers naar verwijzen niet door verwerende partij kan worden teruggevonden in de media. Ten eerste gaat het om een fonetische schrijfwijze die een omzetting vormt van een naam in het Somalisch alfabet, dit beperkt de zoek efficiëntie reeds aanzienlijk. Ten tweede, kan geen abstractie gemaakt worden van het feit dat soefisme getarget wordt door Al Shabaab en dat de mediavrijheid aanzienlijk wordt ingeperkt in Somalië. Zo rapporteert een rapport over 2024 een "opzettelijk en aanhoudend patroon dat tot doel had onafhankelijke journalistiek te onderdrukken en het publiek zijn recht op informatie te ontzeggen": [citaat NUSOJ]

Verwerende partij maakt abstractie van deze context wanneer zij stelt dat: [citaat bestreden beslissing]
Verwerende partij motiveert niet waarom dit 'redelijkerwijs worden aangenomen' en baseert zich wederom op een eigen aanvoelen (nl. 'de redelijkheid').

Verder stelt verwerende partij vast dat de schotwonde die verzoeker heeft opgelopen, eind 2023, niet kan afgeleid worden uit de medische documenten. Het eerste medische document bepaalt inderdaad dat er geen vreemde voorwerpen die aan de hand van een röntgenonderzoek kunnen worden vastgesteld gevonden worden. (stuk 3) Ook het tweede medische rapport vormt een aanvraag tot een röntgenonderzoek en biedt geen uitsluitsel. (stuk 4) Echter, kan uit deze medische documenten ook geen tegenindicatie worden afgeleid. In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert: [citaat bestreden beslissing]

Wederom baseert zij haar bevindingen niet met (medische) expertise, waarbij zij ervan uitgaat dat het onderzoek dat verzoeker gedaan heeft in ieder geval tekenen van het schietincident zou moeten vertonen. Uit het feit dat er geen vreemd voorwerp in de buik van verzoeker zit, kan enkel afgeleid worden dat dit er vandaag niet meer inzit. Verzoeker werd gehospitaliseerd na het incident, waardoor kan aangenomen worden dat er een mogelijkheid bestaat dat de kogel verwijderd werd.

Bovendien is de de plaatsbepaling van relatief 'zijn zij' en 'zijn buik' zodanig dicht bij elkaar, dat niet ontegensprekelijk vastgesteld kan worden dat het gaat om twee verschillende locaties. Verwerende partij interpreteert de verklaringen van verzoeker op een eenzijdige, negatieve wijze en houdt hierbij geen rekening met de omstandigheden, zoals het feit dat zijn verklaringen steeds door een tolk geïnterpreteerd worden.

Uit het bovenstaande blijkt dat verwerende partij een eenzijdig negatieve interpretatie van de verklaringen van verzoekers heeft gemaakt. Verwerende partij beoordeelt aan de hand van plausibiliteit, zonder tegenstrijdigheden vast te stellen (supra). Zij laat daarbij na om rekening te houden met het feit dat de religie van verzoekers niet betwist wordt en dat de vervolging op grond van hun religie ondersteund wordt door de beschikbare informatie. A fortiori, laat zij na enig onderzoek te voeren naar een toekomstige vrees voor vervolging op grond van de religie van verzoekster.

2.2.3. Hun netwerk bij terugkeer

Verwerende partij stelt verder het volgende:
[citaat bestreden beslissing]

Wederom gaat verwerende partij voorbij aan de realiteit en de context waarin verzoekers zich bevonden. Zo wenst verzoekster te verduidelijken dat zij door de smokkelaar werden opgesplitst en hij hen beloofde hen terug samen te brengen. Gedurende een dergelijk migratie parcour ligt in ieder geval het gehele vertrouwen met betrekking tot hun reisweg en bestaanszekerheid gedurende deze reisweg in de handen van de smokkelaar. Zij bevinden zich bijgevolg in een situatie waarin twijfel ten aanzien van de smokkelaar geen mogelijkheid is.

Haar tante legt dit ook onmiddellijk uit tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken:
[citaat CGVS-vragenlijst tante, nr. 8)

Ook tijdens het persoonlijk onderhoud geeft zij uitgebereide verklaringen over hoe ze haar man en kinderen is kwijtgeraakt. (NPO A.S., p. 9) Ze stelt er nog elke dag aan te denken en is zeer bezorgd:
[citaat NPO tante, p. 9]

Helaas zijn verzoekers niet de enige die gedurende een dergelijke reisweg hun familieleden kwijt raken. Zo bestaan er programma's en organisaties om families opnieuw samen te brengen, specifiek om aan dit probleem tegemoet te komen. Verzoekers zijn ingeschreven bij de Contact tracing service van het Rode Kruis. (stuk 5)

Uit de data van het Rode Kruis blijkt dat zij reeds 1,9 miljoen telefoon of video oproepen hebben gefaciliteerd van families die elkaar kwijt raakten, al 15 104 vermiste mensen wisten te lokaliseren, dat er al 40 000 aanvragen kwamen tot 'gezinshereniging' en dat 4 families opnieuw met elkaar in contact worden gebracht elk uur. In het licht van deze informatie is het dan ook niet onaannemelijk dat ook verzoekers zich in deze situatie bevinden, die veroorzaakt werd door de chaos van de migratiecontext en de vlucht.
De redenering van verwerende partij maakt dan wederom opnieuw abstractie van de context waarin verzoekers (en duizenden andere migranten) zich bevinden. Zij baseert zich wederom op een eigen aanvoelen van wat al dan niet aannemelijk dan wel wenselijk gedrag is.

2.2.4. Het behoren tot een minderheidsclan

Verwerende partij hecht geen geloof aan de incidenten die M. heeft meegemaakt in 2022 omwille van het feit dat hij tot de Begedi clan behoort, louter omwille van het feit dat de vervolgingsfeiten in 2023, omwille van zijn geloof en het werk van zijn tante bij de Mawla, in twijfel wordt getrokken:
[citaat bestreden beslissing]

Een dergelijke beoordeling is gebrekkig, daar het ene het andere geenszins uitsluit en er dan ook een beoordeling van de geloofwaardigheid van deze feiten had moeten plaatsvinden.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van M. blijkt dat hij uitgebreide, gedetailleerde, doorleefde verklaringen kan afleggen over de feiten:
[citaat NPO M., p. 14 – 16]

Ook meer in het algemeen geeft M. aan dat zij niet op een normale manier hun geloof konden beleiden en dat het vooral zijn clan is die het soefisme aanhangt:
[citaat NPO M., p. 4]

De discriminatie wordt ook ondersteund door de verklaringen van S. en haar tante:
[citaat NPO tante, p. 3]
[citaat NPO S., p. 3-4]

S. vertelt over hoe ze geen bescherming genieten, waardoor ze steeds bang zijn, racisme en misbruik ervaren. Dit heeft er onder andere voor gezorgd dat zij niet naar school kon gaan: [citaat NPO S., p. 5]

Haar tante vertelt dat hen ook (humanitaire) hulp werd ontzegd:
[citaat NPO tante, p. 14]

Verwerende partij stelt hierover het volgende:
[citaat bestreden beslissing]

Echter, wordt voorbijgegaan aan het feit dat de cumulatie van maatregelen en vervolgingsdaden in zijn geheel bekeken moet worden om te bepalen of de drempel van ernst van het concept 'vervolging' bereikt is:
[citaat art. 48/3, § 1-2]

Verzoekers wensen te benadrukken dat zij systematisch als minderwaardig beschouwd werden, minder toegang kregen tot hulp en in angst leefde door het gebrek aan bescherming door hun clan, hetgeen essentieel is in de Somalische samenleving. Verzoekster werd wel degelijk geraakt in haar basisrechten, gelet op onder meer het feit dat haar dochter en nicht niet naar school kon gaan. Ook haar neef stond bloot aan mensenrechtenschendingen, gelet op de mishandeling die een schending van artikel 3 EVRM uitmaken.

Tot slot, wordt dit ook onderschreven door de beschikbare informatie:
[citaat EASO en EUAA]

Ook de laatste EUAA Country Guidance van oktober 2025 stelt dat Begedi een minderheidsgroep kan zijn in de lokale context en bloot kan staan aan vervolging:
"The severity and/or repetitiveness of other acts that clans which can be considered minority groups in local contexts could be subjected to and whether they occur as an accumulation of various measures, should be considered. Although the Rahanweyn are counted among the majority groups, they are often subject to

discrimination by more powerful groups when found displaced into other clan-based areas. Eyle face socio-political marginalisation, while parts of Tunni, Begedi and Geledi are described as having a weak position, partly due to ambiguous reception of their belonging or due to local circumstances. Tunni face discrimination based on clan politics."

Dit in het bijzonder voor vrouwen en meisjes:
"Home area in relation to the specific minority group to which they belong: Local circumstances cause these groups to be considered minorities in some areas, while in other areas they do not hold a minority position. Differences are also observed in the treatment of different minority groups and the severity of violations against them. In more recent years, direct security threats against the Benadiri have not been reported. Furthermore, intermarriage between Benadiri and other Somali clans is not restricted. In urban settings, especially in Mogadishu, Benadiri can get access to education. They also have gained some access to government institutions.
[...]
Gender: Women and girls belonging to minority groups are at a higher risk of sexual abuse and violence. Furthermore, group-belonging in combination with gender-based discrimination influences access to education"

De impact van hun clan identiteit dient met betrekking tot de beoordeling van het risico bij terugkeert tezamen met hun religieuze overtuiging beoordeeld worden. (infra) Verzoekers stellen ook zelf dat er een link bestaat tussen zijn clan en religie, waaruit bijkomend een perceptie bij de actor van vervolging gecreëerd wordt:
[citaat NPO M., p. 3]

2.3. Conclusie

Uit al het bovenstaande blijkt dat verwerende partij geen toepassing heeft gemaakt van de wettelijke criteria en tools om de geloofwaardigheid te beoordelen, maar daarentegen gebruik heeft gemaakt van een subjectieve beoordeling. Zij stelt slechts één tegenstrijdigheid vast, die te verklaren is en draagkracht mist. Verwerende partij vult onduidelijkheden in met een eigen subjectief aanvoelen en interpreteert deze eenzijdig, op negatieve wijze.

[…]

De opsomming van al deze algemene en concrete elementen die doorslaggevend zijn voor een correcte geloofwaardigheidsevaluatie illustreert de erg speculatieve manier waarop de verwerende partij de vraag-en-antwoorddynamiek van het onderhoud benadert en de eenzijdig enge en negatieve interpretatie die ze daarbij geeft aan wat oorzaken van blijvende onduidelijkheden zouden kunnen zijn. Verwerende partij maakt een exegetische analyse van vragen en antwoorden die louter gebaseerd is op de letterlijke inhoud van de getranscribeerde formele taal. Geen enkel aandacht of gewicht wordt daarbij gehecht aan bepalende aspecten zoals vertaling, aanwezigheid van een tolk, haar jonge leeftijd, het verloop van de tijd, talloze culturele aspecten (schaamte, gezagrelaties, eergevoelens, enz.), etc. die één voor één en cumulatief een doorslaggevende impact kunnen hebben op het geheugen zowel als de weergave van beleefde feiten en daarbij mogelijks ontstane misverstanden zouden kunnen verklaren. De analyse die verwerende partij maakt van verzoeksters verklaringen houdt hier geen rekening mee en staat haaks op een beschermingsgerichte interpretatie die de wettelijke toepassing van de vluchtelingendefinitie vereist en op de daaruit voortvloeiende invulling van de bewijslast en motiveringsplicht die daardoor op asielinstanties rust.

Deze vaststellingen volstaan op zich ruimschoots om de geloofwaardigheidsanalyse van verwerende partij als onafdoende ter zijde te schuiven en het is dan ook verder niet noodzakelijk de aangehaalde overwegingen van verwerende partij m.b.t. de geloofwaardigheid verder te betwisten om de gegrondheid van de vrees of het reëel risico te kunnen onderzoeken.

Alles bij elkaar wegen de besproken argumenten waarmee verwerende partij verzoeksters geloofwaardigheid onderuit probeert te halen uitermate licht. Verwerende partij had haar dan ook minstens het voordeel van de twijfel toe moeten staan, om vervolgens haar aangehaalde vervolgingsvrees ten gronde te evalueren. Aangezien het hier de feitelijke beweringen van verzoekster betreft, moet toepassing gemaakt worden van de UNHCR richtlijnen inzake bewijslast: [citaat UNHCR]

Bovendien moet bij een wetsconform en beschermingsgericht geloofwaardigheidsonderzoek van kinderen een ruime toepassing van het voordeel van de twijfel toegepast worden, zoals UNHCR verduidelijkt in haar Richtlijnen betreffende de beoordeling van de vluchtelingenstatus bij kinderen:
[citaat UNHCR]

Dit alles in overweging nemend, meent verzoekster dan ook dat verwerende partij ernstig tekortgeschoten is in haar onderzoeks- en motiveringsplicht en de lat onredelijk hoog heeft gelegd met betrekking tot de bewijslast. Verwerende partij heeft het onderzoek niet conform artikel 48/6 §5 Vreemdelingenwet gevoerd."

- Risico op vervolging omwille van geloof en clan

Gelet op het feit dat verzoekers eerder vervolgd werden omwille van hun clan identiteit en hun geloof bestaat er dan ook een ernstig risico op vervolging bij terugkeer, overeenkomstig (oud) artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster was slachtoffer van een schietincident, verloor verschillende familieleden, en werd systematisch gediscrimineerd in haar land van herkomst.

Zelfs indien de daden van vervolging waar zij in het verleden slachtoffer van werd betwist worden, moet benadrukt worden dat de kern en onderliggende oorzaak van haar vrees voor vervolging, namelijk soefie religie en lidmaatschap van de Begedi clan niet betwist wordt en tegelijkertijd volstaat om de beoordeling van de gegrondheid van de vrees erop te baseren.

Zoals hierboven reeds uiteengezet blijkt inderdaad uit de beschikbare informatie dat, enerzijds, verzoekster tot een lagere, gemengde clan behoort. Verzoekster citeert uit EASO en EUAA. Anderzijds, bevestigt de beschikbare informatie dat Al Shabaab haar strikte interpretatie van de Islam met geweld afdwingt en (de praktisering van) afwijkende religieuze overtuigingen, waaronder het Soefisme, vervolgt.

Daarbij moet de cumulatieve aard van beide zaken in overweging genomen worden, gelet op het feit dat beide vervolgingsgronden potentieel kunnen leiden tot een vorm van intersectionele discriminatie en in het oog van de actor van vervolging niet als twee zaken beschouwd zouden worden.

Gelet op de hierboven uiteengezette elementen, die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden, moet er dan ook worden besloten dat in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep en een afwijkende religieuze overtuiging in geval van terugkeer naar Somalië, in de zin van (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

- Risico op gendergerelateerd geweld

Zowel verzoekster, als andere leden van haar familie werden slachtoffer van gendergerelateerd geweld in haar regio van herkomst.

Zij citeert uit haar verklaringen. Haar nicht Ik. werd gedwongen uitgehuwelijkt en besneden door Al Shabaab. Zij kon na enkele jaren ontsnappen naar het buitenland. Zij werd de vluchtelingenstatus toegekend. Verzoeksters eerste man werd om het leven gebracht door Al Shabaab voor de ogen van haar dochter Ik. Haar tante werd slachtoffer van groepsverkrachting, waardoor zij een miskraam kreeg en werd zelf tweemaal uitgehuwelijkt.

En ook verzoekster en haar nicht Is. werden ontvoerd uit de koranschool en gedwongen besneden.

Verzoekster verklaart te vrezen voor een gedwongen huwelijk met een Al Shabaab strijder, alsook dat haar oom Ib. haar zal doden. Dit is ook met haar nicht Ik. gebeurd. Verzoekster is zeventien jaar oud, waardoor zij het risico op een kindhuwelijk loopt:

"De beschikbare informatie bevestigt dat de hoge prevalentie van gedwongen en vroege huwelijken in Somalië, waarbij 45% van de vrouwen tussen 20 en 24 getrouwd zijn vooraleer zij de leeftijd van 18 jaar bereikt hebben. Huwen wordt gezien als het ultieme doel voor meisjes, om in hun levensonderhoud en veiligheid te voorzien:

"UNICEF defines child marriage as a union, formal or informal, between a child under the age of 18 and an adult or another child.160 The UN Human Rights Committee highlighted the high rates of early and forced marriage in Somalia, with some Somali girls marrying even before the age of 15.161 Child marriage is widespread in Somalia, being 'deeply rooted in cultural and social norms',162 with 45 % of women between 20 to 24 married before the age of 18, 163 and with 8 % of girls married before the age of 15.164 In traditional pastoralist communities, early marriage (below 18 years) was common, and particularly child marriage among girls, with girls often married by the age of 12 or 13, with marriage considered the 'ultimate goal' for a girl and key for her livelihood security."

De EUAA Country Guidance verschillende risicoverhogende omstandigheden, waaronder verzoekster valt. Zo stelt het rapport, ten eerste, dat 70% van de gevallen van gendergerelateerd geweld kinderen betrof. Verzoekster is 16 jaar oud en haar jonge leeftijd vormt een risicoverhogend element.

Ten tweede benadrukt het rapport dat vrouwen in conflictzones, zoals in zuid-centraal Somalië, waaronder de regio van verzoekster, een hoog risico lopen op conflictgerelateerd geweld. Dit wordt hieronder ook toegelicht met betrekking tot haar nood aan subsidiaire bescherming.

Ten derde moet vastgesteld worden dat de nicht van verzoekster ook werd uitgehuwelijkt, waardoor haar specifieke omgeving het risico verder onderbouwt.

In het licht van de context in Somalië en de individuele omstandigheden van verzoekster moet dan ook worden vastgesteld dat zij een gegrond risico loopt om uitgehuwelijkt te worden bij een terugkeer naar Somalië."

Verzoekster gaat uitgebreid in op het bestaan van vrouwelijke genitale verminking (VGV) en de regelgeving en principes die hiermee verband houden.

De situatie van vrouwen en meisjes in Somalië is zorgwekkend. Zij staan bloot aan gendergerelateerd geweld, met een gebrek aan beschermingsmaatregelen hiertegen, en worden achtergesteld op sociaal en politiek vlak. Verzoekster citeert uit landeninformatie het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, alsook EUAA en UNHCR richtlijnen hieromtrent.

Verder dient in geval van verzoekster concreet gewezen te worden op het risico op herhaalde genitale verminking bij terugkeer. Verzoekster onderging een type 2 besnijdenis (verzoekschrift, stuk 6). Zij wenst echter in België een hersteloperatie uit te voeren (NPO, p. 16-17). De bestreden beslissing haalt aan dat verzoekster nog geen concrete stappen heeft ondernomen. Echter, wenst verzoekster te benadrukken dat dit haar plan is en dat zij wel degelijk nieuwe afspraken met GAMS heeft gepland (verzoekschrift, stuk 7).

Verzoekster onderging geen type 3 besnijdenis, maar een type 2 besnijdenis, en vervolgt dat het stichten van een gezin en het huwen essentieel is in de Somalische maatschappij, dat reinheid, hetgeen aan de hand van de besnijdenis wordt beoordeeld, een vereiste is voor dit huwelijk. Verzoekster komt uit Lower Shabelle, waar wordt verwacht dat de man zelf de vrouw opent tijdens de huwelijksnacht, dat zij jong is, ongehuwd en nog geen kinderen heeft, dus er wordt nog van haar verwacht dat zij een gezin sticht.

Gelet op het feit dat zij een hersteloperatie wenst te ondergaan, bestaat de kans dat zij als een onbesneden vrouw zal terugkeren naar Somalië. Uit de beschikbare informatie blijkt dat onbesneden meisjes geassocieerd worden met schaamte en stigma, hetgeen haar huwelijkskansen bemoeilijkt. Het feit dat verzoekster als een onbesneden meisje zou terugkeren zorgt er niet enkel voor dat zij gestigmatiseerd zal worden, maar ook haar familie - zij behoort reeds tot een minderwaardige clan en hangt het soefi geloof aan - waardoor er een ernstig risico bestaat dat zij onder druk zal gezet worden om opnieuw een besnijdenis te ondergaan. Verzoekster citeert uit landeninformatie.

Ook de EUAA "*Country Guidance"* van oktober 2025 stelt dat vrouwelijke genitale verminking essentieel is voor sociale acceptatie, huwelijksperspectieven en religieuze conformiteit. Zo worden meisjes die terugkeren vanuit Europa onder druk gezet om VGV te ondergaan. Verzoekster citeert uit een rapport van Asylos en EUAA. Zelfs indien zij geen hersteloperatie zou ondergaan, moet vastgesteld worden dat er een risico bestaat dat verzoekster als onrein beschouwd zou worden omwille van het feit dat zij een sunna besnijdenis heeft ondergaan en geen infibulatie. Dit wordt erkend door verschillende bronnen. Verzoekster citeert uit deze bronnen.

In deze moet wederom benadrukt worden dat verzoekster reeds tot een gediscrimineerde, gemarginaliseerde sociale groep behoort gelet op haar clan en religieuze overtuiging.

De vrees voor een herhaalde VGV in geval van terugkeer naar Somalië in hoofde van verzoekster is in ieder geval reëel op basis van deze informatie. De algemene omstandigheden in het land van herkomst – met name vooral de zeer hoge prevalentiegraad en het algemene gebrek aan (overheids)bescherming vanwege de maatschappelijk sterk ingeburgerde praktijk, waardoor er eveneens een grote maatschappelijk-familiale druk bestaat in Somalië, maar ook het feit dat verzoekster reeds eerder slachtoffer werd van VGV – nopen er inderdaad toe te concluderen dat een objectieve vrees om opnieuw VGV te ondergaan, of hier verder de gevolgen van te moeten dragen, een subjectieve, reële vrees op herhaalde VGV rechtvaardigt. Daarbij dient dan ook toepassing gemaakt te worden van (oud) artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven uiteengezette elementen, die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden, moet er dan ook worden besloten dat in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep en een afwijkende religieuze overtuiging in geval van terugkeer naar Somalië, in de zin van (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

- Een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Somalië

Verzoekster is afkomstig uit Merca, gelegen in de provincie Lower Shabelle. Het risico op ernstige schade moet dan ook ten aanzien van de regio Lower Shabelle onderzocht worden.

"EUAA Country Guidance" van oktober 2025 besluit dat het niveau van willekeurig geweld een hoog niveau bereikt, waardoor een lager niveau van individuele elementen vereist is om te concluderen dat verzoeker bij terugkeer bloot zal staan aan een reëel risico op ernstige schade.

In hoofde van verzoekster zijn er bovendien talrijke pertinente individuele elementen aanwezig, die niet werden onderzocht omdat werd verwezen naar de motieven in de beslissing van haar tante.

In artikel 1 van de Vreemdelingenwet wordt gedefinieerd dat personen zoals verzoekster kwetsbaar zijn. De "*Country Guidance"* van de EUAA legt uit dat verschillende elementen in overweging genomen moeten worden, zoals de leeftijd en het ondersteuningsnetwerk.

De jonge leeftijd van verzoekster zorgt er ten eerste, voor dat het voor haar moeilijker is dan voor volwassenen om het gevaar in te schatten en zich aan te passen om ernstige schade te voorkomen. Ten tweede, blijkt uit de beschikbare informatie dat kinderen disproportioneel geraakt worden in gewapende conflicten. Zo uit de VN zijn bezorgdheid over de situatie van kinderen in gewapend conflict in een rapport van juni 2024. De organisatie 'Save the Children' rapporteert dat Somalië tot de top 10 'ergste conflictlanden om kind te zijn in 2023' behoort. Verzoekster citeert de VN over de situatie van kinderen in gewapende conflicten in Somalië.

In de EUAA "*Country Guidance"* wordt de regio van verzoekster in het bijzonder als gevaarlijk voor kinderen aangemerkt, gelet op de overblijfselen van explosieven. Dit zorgt ervoor dat de VN Secretaris Generaal zijn diepe verontrusting uit ten aanzien van de situatie van kinderen in gewapende conflicten. Hij benadrukt daarbij, tot slot, het belang om alle personen onder de 18 jaar als kind te erkennen. Daarbij wenst verzoekster nog te benadrukken dat deze informatie niet voortkomt uit het feit dat meer kinderen in conflicten leven, maar wel dat kinderen meer geraakt worden in deze conflicten.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat kinderen in gewapende conflicten, zoals in Somalië, in toenemende mate blootstaan aan ernstige schade. De omvang van de schendingen worden aangekaart door gezaghebbende internationale organisaties zoals de Verenigde Naties. De aard en de middelen binnen hedendaagse gewapende conflicten zorgen ervoor dat kinderen, enerzijds, niet ontzien worden en, anderzijds, specifiek getarget worden. Bovendien is verzoekster als kind in mindere mate in staat om gevaar in te schatten en daar op een doeltreffende wijze naar te handelen.

Verzoekster verloor haar moeder door een clanconflict, zij is vermist, en haar vader in een schietincident. Zij verbleef in Somalië bij zijn tante, die zich vandaag ook in België bevindt, en haar familie, met wie zij vandaag geen contact meer hebben. Er bestaat dus geenszins duidelijkheid over het feit of verzoekster nog familieleden heeft in haar regio van herkomst. Het is dan ook niet duidelijk of zij bij terugkeer een ondersteunend netwerk zal hebben om haar te beschermen tegen en bij willekeurig geweld, het geen in het bijzonder haar minderjarige leeftijd zorgwekkend is, in het licht van het hoger belang van het kind. Zoals hierboven reeds uiteengezet behoort verzoekster tot een minderheidsclan, hetgeen niet betwist wordt. Verzoekster legt uit dat zij moeilijkheden ondervinden om zich hiertegen te beschermen (NPO S., p. 4).
Bovendien verklaart haar tante dat in situaties van willekeurig geweld, zij als minderheidsclan in mindere mate toegang hadden tot humanitaire hulp, hetgeen tot een voedseltekort en honger heeft geleid voor haar en haar familie (NPO tante, p. 14).

Zoals hierboven omschreven behoort verzoekster tot een clan de militair minder sterk staat en die in de lokale context als minderheidsclan gezien wordt. Gelet op het belang van de clanbescherming in de Somalische context is verzoekster dan ook minder in staat dan anderen om zich te beschermen tegen willekeurig geweld.

De situatie van vrouwen en meisjes in Somalië is zorgwekkend. Zij staan bloot aan gendergerelateerd geweld, met een gebrek aan beschermingsmaatregelen hiertegen, en worden achtergesteld op sociaal en politiek vlak. Die genderongelijkheden worden ook gereflecteerd in de aard van het geweld waaraan vrouwen en meisjes blootstaan in gewapende conflicten. Dit alles zorgt ervoor dat verzoekster zich, als (alleenstaand)

meisje (van een minderheidsgroep) in een zeer kwetsbare positie zal bevinden. Dit heeft zowel betrekking op haar sociale en economische situatie, maar ook tot haar mogelijkheid om beschermd te worden wanneer zij zou (dreigen) bloot (te) staan aan (willekeurig) geweld. Bovendien staan vrouwen bloot aan gendergerelateerd geweld binnen (en buiten) gewapende conflicten.

Verzoekster is in december 2023 uit Somalië vertrokken, bijna twee jaar geleden, op 14-jarige leeftijd. Zij geeft aan dat zij enkel naar de koranschool is geweest, en later zelfs niet meer, gezien zij in een constante angst leefden. Zij heeft dus bijna twee jaar geleden, op zeer jonge leeftijd haar regio van herkomst verlaten en leefde er reeds geïsoleerd. Ook dit vormt, overeenkomstig het EUAA "*Country Guidance"* rapport een risicoverhogend element. Dit leidt er niet alleen toe dat verzoekster potentieel niet op de hoogte is van de huidige patronen van het lokaal geweld, maar zorgt er ook voor dat verzoekster minder in staat is om haar aan te passen.

Zij leeft namelijk, gedurende meer dan een jaar al in Europa gedurende haar vormende jaren. Ze gaat hier naar school en is er geïntegreerd. Tijdens haar integratie komt zij onoverkomelijk in contact met Belgische gewoonten, gebruiken waarden en normen en raakte zij vervreemd van deze van Somalië. Verzoekster verwijst naar rechtspraak over de invloed van een lang verblijf in Europa en integratie op het risico op vervolging op grond van (gepercipieerde) verwestering. Haar lang verblijf in het Westen, het feit dat zij lang geleden en op jonge leeftijd vertrok en geïsoleerd leefde zorgen voor een beperking van haar aanpassingsvermogen. Zij is niet langer gewend aan een leven waarbij zij constant op haar hoede dient te zijn en signalen dient te ontvangen en analyseren om het risico op geweld in te schatten en hierop te anticiperen.

Bovendien moet erop gewezen worden dat verzoekster en haar familieleden reeds meermaals slachtoffer werden van willekeurig geweld in het verleden. Zo verloor zij contact met zijn moeder tijdens een aanslag op de markt in het kader van een clanconflict. Haar tante verloor een zus en een halfzus in gewelddadige omstandigheden, haar zus werd doodgeschoten toen ze in de rij stonden om water te halen en haar halfzus is gedwongen verdwenen. Haar tante werd slachtoffer van een groepsverkrachting en kreeg hierdoor een miskraam. Wederom dient er dan ook toepassing gemaakt worden van (oud) artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, hetgeen een omkering van de bewijslast teweegbrengt.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- medisch attest M. (stuk 3);
- aanvraag onderzoek M. (stuk 4);
- inschrijving contacttracing (stuk 5);
- attest VGV verzoekster (stuk 6);
- aanvraag nieuwe afspraken GAMS (stuk 7).

3.1.3. In een aanvullende nota van 5 januari 2026 brengt verzoekster een tweede medisch attest van haar neef M. ter kennis.

3.1.4. In een pleitnota van 27 augustus 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het LIFOS-rapport, "*Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information - Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation*" van 13 mei 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Report: Somalia – Security Situation*" van mei 2026;
- het UNHCR-rapport, "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*" van september 2022;
- het EUAA-rapport, "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*" van mei 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*" van 13 augustus 2025;
- de COI Focus, "*Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)*".

3.2. De Raad kan bij de beoordeling van de behoefte aan internationale bescherming het beroep verwerpen of de bestreden beslissing bevestigen, hervormen of vernietigen (Artikel 2.60, § 2, lid 1, van de RvV-wet – Bevoegdheid van de Raad).

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 3 van de Verordening (EU) 2024/1347, en vervolgens in het kader van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 5 van dezelfde verordening.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan of verzoekster als vluchteling kan worden aangemerkt, en, indien dat niet het geval is, of verzoekster in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig de Verordening 2024/1347, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Voorafgaand aan de uiteenzettingen over het middel somt het verzoekschrift in de vorm van een lijst een reeks rechtsregels op, waarvan de schending wordt aangevoerd.

Sommige van die geschonden geachte bepalingen worden vervolgens aangevoerd in de verschillende grieven van het middel. Andere komen niet meer voor. Het staat niet aan de Raad om te bepalen naar welke in de voormelde lijst opgenomen rechtsregels de verschillende grieven en argumenten verwijzen.

De Raad beperkt zijn onderzoek tot de rechtsregels die worden aangevoerd in de uiteenzettingen over de verschillende grieven en argumenten, voor zover deze relevant zijn voor oplossing van de zaak.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritiseren van de bevindingen van de bestreden beslissing, hetgeen de omstandige motivering ervan niet in een ander daglicht stelt.

De Raad merkt op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoeksters minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoekster kreeg een voogd toegewezen op 16 oktober 2024, die verzoekster kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 13; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van haar verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoekster, die werd bijgestaan door haar voogd en haar advocaat, worden afgeleid dat zij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat haar gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoekster niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met haar minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in haar land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Minister van Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoekster minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoekster.
Verzoekster moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Verzoekster uit kritiek op de leeftijdstest van M. Zij stelt dat leeftijdstesten wetenschappelijk omstreden zijn. De commissaris-generaal mocht volgens verzoekster de algemene geloofwaardigheid van het gezin niet aantasten enkel op basis van de leeftijdstest. Indien hij dit toch wilde doen, had hij verzoekster en haar familie hiermee moeten confronteren tijdens het persoonlijk onderhoud overeenkomstig artikel 17 § 2, van het KB van 11 juli 2003.

De Raad wijst erop dat de beslissing van de Dienst Voogdij er niet toe strekt een precieze geboortedatum met zekerheid vast te stellen, maar wel te beoordelen of betrokkene al dan niet minderjarig is. Dit werd overigens niet gedaan in strijd met documenten die werden voorgelegd, aangezien er geen identiteitsdocumenten werden neergelegd. De beslissing van de Dienst Voogdij werd ook niet aangevochten bij de Raad van State. Verder wijst de Raad erop dat ten tijde van het uitgevoerde leeftijdsonderzoek de bepalingen van Verordening (EU) 2024/1348, *in casu* artikel 25, nog niet van toepassing was. De door de verzoekster aangehaalde toekomstige hervormingen van de leeftijdsbepalingsprocedure doen dan ook geen afbreuk aan de rechtsgeldigheid van de ten aanzien van M. genomen beslissing.

Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van M. dan ook vast.

Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat M. ouder is dan 18 jaar, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. De Raad acht de volgende motieven van de bestreden beslissing aldus correct en pertinent:

"*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw neef M. niet als minderjarige kan worden beschouwd. Hij verklaarde bij aankomst in België geboren te zijn op [...] september 2008 (verklaring DVZ …….7, punt 4) en zijn zus S. stelde bij de DVZ dat M. 16 jaar oud is (verklaring DVZ ……., punt 18). Overeenkomstig de beslissing die aan M. werd betekend door de Federale Overheidsdienst Justitie op 1 oktober 2024 in verband met de medische testen tot vaststelling van zijn leeftijd, dient te worden besloten dat hij zeker ouder is dan 18 jaar, namelijk 21.5 jaar of ouder waarbij een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Bijgevolg kan hij niet worden beschouwd als minderjarige en kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind evenmin op hem worden toegepast. Het feit dat zowel M. als S. geen waarachtige verklaringen aflegden over de leeftijd van M., ondermijnt dan ook de algemene geloofwaardigheid van beiden. Immers bieden ze zo geen duidelijk zicht op hun werkelijke profiel en levensomstandigheden*."

Daarnaast wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. De vaststellingen met betrekking tot de leeftijd van M. zijn op zich niet in staat om de algemene geloofwaardigheid van het asielrelaas doorslaggevend aan te tasten, maar het is een relevant element dat kon worden betrokken in de beoordeling van het verzoek.

In het verzoekschrift wordt gevraagd om rekening te houden met de rurale herkomst, maar dit staat haaks op verzoeksters verklaringen dat zij in Merka woonde.

De Raad treedt de bestreden beslissing verder bij waar deze tegenstrijdigheden vaststelt tussen de verklaringen van verzoeksters tante en haar neef M., wat afbreuk doet aan de algehele geloofwaardigheid van de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten:

"*Vervolgens slaagt u er niet in uit te leggen hoe Ib. in één jaar tijd volledig van overtuiging kon veranderen en zich bij Al Shabaab zou hebben aangesloten. Hij zou vroeger ook zijn tewerkgesteld voor de soefistische sheikh in de mawla (CGVS, p.17, 19). Nadien zou hij volgens uw verklaringen gedurende één jaar zijn weggegaan om vrachtwagenchauffeur te worden. Na zijn terugkeer zou hij zonder aantoonbare reden plots overtuigd geraakt zijn van de ideeën van Al Shabaab en zijn soefi-geloof helemaal achter zich hebben gelaten (CGVS, p.17-19). Het is weinig aannemelijk dat iemand op zo'n korte periode zijn hele geloof zou hebben achtergelaten, alsook al zijn overtuigingen zou hebben gewijzigd. Zeker daar hij hiermee volledig ingaat tegen de familie, gelet op het feit dat jullie allemaal de soefistische islambeleving aanhangen en ook nauw samenwerken met de soefistische sheikh (CGVS, p.13, 14). Tevens kan u op geen enkele manier duiden hoe hij zo overtuigd zou zijn geraakt van de visie van al Shabaab. U stelt dat u dit niet weet omdat er in die periode geen contact was.*

Het is echter niet aannemelijk dat niemand van de familie gedurende één jaar contact zou hebben gehad met Ib. en dat jullie niks hebben gevraagd aan hem waarom hij plots zo gekant is tegen het geloof van jullie hele familie en de ideeën van al Shabaab wel zou ondersteunen (CGVS, p.19, 20). Dit ondermijnt in grote mate de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Ook leggen u en uw neef M.(…) tegenstrijdige verklaringen af betreffende de periode dat Ib.(…) weg was. Zo stelt u dat hij gedurende één jaar weg was, van 2022 tot eind 2023 (CGVS, p.17). M.(…) daarentegen stelt dat Ib.(…) reeds in 2020 als vrachtwagenchauffeur begon te werken en dat hij gedurende drie jaar weg was (CGVS ……., p.16). Nadien wijzigt hij zijn eerdere verklaringen wel en spreekt hij ook van één jaar (CGVS ……., p.19), maar dit staat dan weer haaks op zijn eigen verklaringen. Deze zaken doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Tevens doet het feit dat niemand van de familie de aangehaalde gebeurtenissen concreet kan situeren afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Zo stelt u dat de datum waarop de moellah werd gedood en diezelfde avond ook enkele van uw familieleden niet weet, maar dat het ergens in december 2023 is (CGVS, p.17, 22). M.(…) stelt eveneens dat de feiten zich ergens eind 2023 voordeden, maar slaagt er evenmin in een concrete datum te geven (CGVS ……., p.19). Er kan redelijkerwijs verondersteld worden dat u de sterfdatum van twee van uw kinderen weldegelijk exact zou kennen en dat M.(…) de dag waarop zijn vader zou zijn overleden ook wel nog kent."

Verzoekster voert aan dat het ontbreken van media-aandacht voor de door haar aangehaalde feiten niet aantoont dat deze feiten zich niet hebben voorgedaan, gelet op de beperkte persvrijheid en de gedocumenteerde beperkingen op onafhankelijke journalistiek in Somalië. Met deze algemene stellingname

weerlegt zij evenwel niet de concrete motieven van de bestreden beslissing, noch brengt zij objectieve elementen bij die haar beweringen staven dat de fonetische schrijfwijze een beperkte zoekactie mogelijk maakt. Zelf citeert het verzoekschrift immers dat wordt gerapporteerd over de ontvoering van soefi geestelijken. Verzoeksters directe vluchtmotief houdt verband met de dood van een moellah van de mawla en meerdere familieleden, wat in Merka wel degelijk aanleiding zou moeten geven tot berichtgeving. Aldus treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing hieromtrent bij:

"*Daarnaast kan u niet duidelijk staven waarom Ib.(…) plots met gewapende mannen naar jullie thuis kwam. U stelt dat u en uw man het doelwit waren omdat jullie in de mawla werkten. Echter zou al Shabaab de moellah van de mawla reeds hebben doodgeschoten. Waarom al Shabaab u dan nadien nog specifiek zou willen viseren, houdt geen steek. Tevens had Ib.(...) al meermaals de kans om u iets aan te doen indien dit werkelijk zijn intentie was, gezien hij u de dagen voorheen meermaals aansprak (CGVS, p.17-19). Tevens is het frappant dat er geen enkele objectieve bron melding maakt van de moord op de moellah. Nochtans kan er redelijkerwijs worden aangenomen dat een dergelijk ingrijpend incident op een prominent figuur van de soefi-gemeenschap wel gerapporteerd zou worden of in het nieuws zou verschijnen. Dit doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze moord*."

De medische stukken sluiten volgens verzoekster niet uit dat M. werd neergeschoten. Ze tonen volgens verzoekster enkel aan dat er geen metalen resten werden teruggevonden. De kogel kan immers zijn verwijderd tijdens hospitalisatie. De bestreden beslissing trekt volgens verzoekster medische conclusies zonder medische expertise. Eventuele verschillen over de exacte locatie van de wonde kunnen voortkomen uit vertaling of interpretatie. De Raad benadrukt dat verzoekster met dit betoog wederom nog altijd niet de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk maakt. Aldus blijven de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing overeind:

"*Vervolgens haalt u aan dat uw neef M.(…) geraakt werd tijdens het schietincident (CGVS, p.18). Hij stelt zelf dat hij door een kogel geraakt werd in zijn zij (CGVS ……., p.13, 17). Hij poogt dit te staven met een medisch attest uit België. Hierin staat echter dat hij verklaarde in zijn buik te zijn geraakt en niet in zijn zij. Ook blijkt uit de scans geen duidelijke abnormaliteit waaruit een schotwonde kan worden afgeleid. Uit dit document kan dan ook geenszins worden geconcludeerd dat hij werkelijk geraakt werd door een schot. Dit ondermijnt te meer de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Immers kan er redelijkerwijs worden aangenomen dat wanneer iemand het slachtoffer van een schotwonde is, dit wel te zien valt aan zijn lichaam en op een objectieve manier gestaafd kan worden. Ook is het vreemd dat hij op zijn fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling stelt dat hij door de schotwonde tot op heden last heeft van zijn nieren, maar dat dit evenmin blijkt uit het medisch verlag. Daar wordt enkel over last van constipatie gesproken*."

Verzoekster legt in haar aanvullende nota van 5 januari 2026 een nieuw medisch attest van M. neer van 2 december 2025 waarin een litteken op de buik en een litteken op de rug wordt vastgesteld. Uit het voorgelegde attest blijkt echter uitsluitend dat bepaalde littekens objectief werden vastgesteld en dat symptomen van psychisch lijden aanwezig zouden zijn. Het attest bevat evenwel geen diagnose omtrent de oorzaak van deze letsels en bevestigt niet dat deze het gevolg zijn van de door de verzoekster aangehaalde gebeurtenissen. De vermelde oorzaak berust blijkens het attest uitsluitend op de verklaringen van M. zelf. Aldus brengt verzoekster geen elementen bij die een ander licht werpen op voorgaande vaststellingen.

Voor zover verzoekster aanvoert dat zij tijdens haar migratietraject het contact met haar familie heeft verloren en ter staving hiervan verwijst naar een registratie bij het Rode Kruis met het oog op contacttracing, merkt de Raad op dat een dergelijke registratie op zich niet aantoont dat verzoekster daadwerkelijk van haar familie gescheiden is geraakt, noch dat zij geen contact meer met hen kan onderhouden. Deze omstandigheid kan dan ook geen ander licht werpen op de pertinente vaststelling dan de bestreden beslissing dat verzoekster geen afdoende zicht biedt op haar familiale netwerk:

"*Ook dient te worden opgemerkt dat u geen zicht geeft op uw netwerk. Zo stelt u niet te weten waar uw man en de rest van uw kinderen zich bevinden omdat jullie opgesplitst werden door de smokkelaar (CGVS, p.8). Het houdt echter geen steek dat jullie dan geen afspraken zouden maken om terug in contact met elkaar te treden en elkaar in Turkije terug te vinden (CGVS, p.8-9). U beweert dat jullie niet op een rustige manier zijn vertrokken en dat jullie geen afscheid konden nemen (CGVS, p.8), maar gelet op het feit dat jullie nog geruime tijd in Mogadishu bleven alvorens het land te verlaten (CGVS, p.17), kan er geconcludeerd worden dat er ruim voldoende tijd was om een plan te maken voor het geval jullie elkaar onderweg zouden kwijtraken. Uw verklaringen in dit verband zijn dan ook niet aannemelijk*."

Verzoekster verwijst naar haar behoren tot de Begediclan en de minderwaardige behandeling hierdoor, alsook de minderwaardige behandeling en zelfs vervolging omwille van haar Soefi geloof. Zij verwijst naar EUAA en stelt o.a. dat zij hierdoor niet naar school kon gaan en haar tante stelt dat hen humanitaire hulp werd geweigerd. Dit zijn echter blote beweringen die verzoekster op geen enkele manier staaft. Op basis van

verzoeksters verklaringen, alsook van die van haar broer M. en haar tante, kan geen systematische discriminatie of vervolging omwille van hun clan en geloof worden afgeleid. De Raad wijst op de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing:

"*Daarnaast verwijst uw neef M.(…) naar twee aanvallen in 2022 omwille van zijn behoren tot de Begediclan. Gelet op het feit dat jullie algemene geloofwaardigheid reeds ernstig is aangetast door jullie onaannemelijke asielrelaas, kan er aan deze gebeurtenissen ook niet zomaar geloof worden gehecht. Ook legt hij een radiografie van zijn knie neer om de problemen te staven. Uit dit medisch verslag blijkt geenszins enig probleem met zijn knie; hetgeen de geloofwaardigheid van dit incident niet ten goede komt.*

Ook u en S.(…) verwijzen naar een minderwaardige behandeling omwille van jullie clan en geloof (CGVS, p.3; CGVS …….., p.3-4). Echter beperkte dit zich tot aansprekingen. Tevens dient te worden opgemerkt dat zowel u als uw man en de vader van S.(…) en M.(…) werk hadden, ondanks dat ze allemaal behoren tot de Begediclan. Ook was u eigenaar van een huis (CGVS, p.17). Er kan dan ook bezwaarlijk geconcludeerd worden dat jullie het slachtoffer waren van systematische vervolging omwille van jullie clanbehoren. Dit wordt te meer onderstreept door het feit dat jullie meermaals konden rekenen op de hulp van Su.(…), die behoorde tot de meerderheidsclan Biomaal. De band was dusdanig sterk dat hij de businesspartner van uw man was en ook jullie reis uit Somalië zou hebben betaald (CGVS, p.8, 17). Er kan dan ook geen nood aan internationale bescherming in jullie hoofde worden vastgesteld omwille van jullie clanbehoren."

Verzoekster herhaalt dat zij en haar nicht Is. werden ontvoerd uit de Koranschool en gedwongen werden besneden. Zij brengt echter geen dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

"*Daarnaast haalt uw nicht S.(…) aan dat ze samen met uw dochter Is.(…) uit de koranschool werd gehaald en zonder tussenkomst van de familie werd besneden (CGVS …….., p.6; CGVS, p.25). In de eerste plaats kunnen er enkele vragen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis.*
Immers stemt de geschetste context van de besnijdenis niet overeen met hoe een besnijdenis normaal verloopt in Somalië. Zo is dit gewoonlijk een familieaangelegenheid en is de koranschool daar niet bij betrokken. Het houdt dan ook weinig steek dat men jonge meisjes zonder instemming van de familie zouden meenemen en achter hun rug zouden besnijden. Voorts zijn het ook meestal de vrouwen van de familie die zich om de besnijdenis bekommeren (COIF VGV). Dat S.(…) en Is.(…) dan door enkele mannen zijn meegenomen omdat ze onrein waren, is dan ook weinig overtuigend (CGVS……., p.7). Tevens betreft dit een éénmalig incident en zijn er geen indicaties dat S.(…) bij terugkeer naar Somalië nogmaals besneden zou worden. Ze haalt evenmin een dergelijke vrees aan. Aangaande dit verband is er dan ook geen nood aan internationale bescherming in haren hoofde vast te stellen. Waar ze nog de wens uit om een hersteloperatie uit te laten voeren (CGVS ……., p.16-17) dient te worden opgemerkt dat ze nog geen dergelijke operatie heeft gepland, noch reeds uitgevoerd. Tevens stelt ze dat u dit ook zou aanvaarden en haalt ze geen vrees bij terugkeer aan omwille van deze eventuele hersteloperatie (CGVS ……., p.16-17). Er dient echter een vrees in concreto aannemelijk gemaakt te worden, waar ze in gebreke blijft. Bovendien blijkt uit het rapport COIF Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update) beschikbaar op coi_focus_somalie._vrouwelijke_genitale_verminking_vgv_20250220.pdf niet dat herbesnijdenis na een hersteloperatie systematisch wordt toegepast, noch dat de reactie van de omgeving op een eventuele hersteloperatie altijd gelijkgesteld kan worden aan vervolging. Hoe een ongehuwde, gedesinfibuleerde jonge vrouw wordt behandeld, hangt af van de wensen van haar directe omgeving waaronder haar toekomstige echtgenoot en familie. Ter zake dient te worden herhaald dat ze op heden géén hersteloperatie heeft uitgevoerd. Ze biedt overigens géén correct zicht op uw familiale situatie (zie supra). Bovendien stelt S.(…) dat ze op uw steun kan rekenen bij een eventuele hersteloperatie (CGVS ……., p.17)."

Verzoekster haalt in haar verzoekschrift een vrees voor een herbesnijdenis aan.

De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vormen een daad van vervolging en vallen onder de noemer *"daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld"* en *"daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard"*, in de zin van artikel 9, lid 1, a), en lid 2, f), van de Verordening 2024/1347. Deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een specifieke sociale groep in de zin van artikel 10, lid 1, d), van deze Verordening.

In casu moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II. In deze dient de Raad echter vast te stellen dat dit type van VGV niet onderhevig is aan een risico op herhaalde vervolging. Verder kan de Raad enkel vaststellen dat er geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt.

Voor zover verzoekster nog verwijst naar geplande afspraken bij GAMS (verzoekschrift, stuk 7), kan dit geen afbreuk te doen aan de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing. Dergelijke afspraken tonen immers niet aan dat verzoekster daadwerkelijk een hersteloperatie heeft ondergaan of dat een dergelijke ingreep concreet is gepland. De bestreden beslissing stelt bovendien terecht vast dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat herbesnijdenis na een hersteloperatie systematisch wordt toegepast. Daarnaast biedt verzoekster geen duidelijk zicht op haar familiale situatie en sociale context in Somalië, zodat een concrete beoordeling van een eventueel toekomstig risico wordt bemoeilijkt. Tevens blijkt uit haar verklaringen dat zij kan rekenen op de steun van haar tante in het geval zij zou opteren voor een hersteloperatie. Deze elementen ondersteunen dan ook niet de stelling dat verzoekster bij terugkeer een actueel en reëel risico op herbesnijdenis loopt.

In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

Verzoekster voert verder nog aan dat artikel 60, § 3, van het Verdrag van Istanbul de lidstaten verplicht om een gendersensitieve opvang- en asielprocedures te introduceren. De Raad ontwaart in dit veeleer theoretisch betoog echter geen concrete en persoonlijke elementen die verzoekster zouden hebben verhinderd om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Verzoekster blijft in gebreke *in concreto* aan te geven waarom er in haren hoofde bijkomende bijzondere procedurele noden voorhanden waren, laat staan dat zij concretiseert welke bijkomende steunmaatregelen zich opdrongen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster "*nee*" heeft geantwoord toen haar bij de DVZ werd gevraagd of zij een beroep wenste te doen op bijzondere procedurele noden (DVZ-dossier, "*Vragenlijst bijzondere procedurele noden*").
Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat dit op een normale wijze plaatsvond, dat verzoekster haar verhaal op een volwaardige manier heeft kunnen uiteenzetten en dat verzoekster bevestigde dat zij alles heeft kunnen vertellen over haar problemen, dat zij de vragen goed begrepen heeft en dat zij de tolk goed begrepen heeft (NPO, p. 20). Verzoeksters advocaat en voogd waren ook aanwezig bij dit onderhoud. Verzoekster toont dan ook niet aan dat de commissaris-generaal ten onrechte oordeelde dat er in haren hoofde geen bijkomende specifieke steunmaatregelen dienden te worden verleend. Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoeksters rechten werden gerespecteerd en dat zij in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan haar verplichtingen.

Verzoekster stelt dat zij het slachtoffer is geweest van gendergerelateerd geweld. Zij stelt onder verwijzing naar o.a. UNHCR dat stelt dat vrouwen in Somalië in het algemeen een groot risico lopen op vervolging gebaseerd op gendergerelateerd geweld en daardoor als specifieke sociale groep moeten aangemerkt worden.

De vraag rijst of Somalische vrouwen kunnen worden geacht te behoren tot een "*bepaalde sociale groep*".

Aldus dringt zich een onderzoek op naar de sociale, morele of juridische normen die in hun land van herkomst gelden, waarbij meer bijzonder moet worden stilgestaan bij de positie van de vrouw in de Somalische samenleving en vervolgens meer in het bijzonder de prakijken rond vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) als vorm van gendergerelateerd geweld.

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie kan echter niet blijken dat *a priori* elke Somalische vrouw slachtoffer is van gendergerelateerd geweld. De EUAA "*Country Guidance Somalia*" van oktober 2025 geeft terecht aan dat bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat vrouwen en meisjes in heel Somalië, met inbegrip van Zuid-Centraal-Somalië, Puntland en Somaliland, worden vervolgd, rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals:

• Leeftijd: jonge volwassen vrouwen en minderjarige meisjes behoren tot de meest kwetsbare doelwitten van gendergerelateerd geweld.

• Woongebied en actor die controle uitoefent over het gebied: vrouwen lopen een groter risico op conflictgerelateerd seksueel geweld in door conflicten getroffen gebieden in Zuid-Centraal-Somalië. Er wordt echter opgemerkt dat gendergerelateerd geweld wijdverbreid is in heel Somalië en dat huiselijk geweld als ongebreideld wordt beschreven.

• Zichtbaarheid van profiel: vrouwen in publieke en politieke functies in Somalië, gekozen functionarissen, activisten, leiders en journalisten zijn het doelwit geworden vanwege hun publieke profiel.

• Afkomst uit een ontheemde of nomadische gemeenschap: vrouwen uit ontheemde gemeenschappen en/of uit zwakke clans lopen een groter risico op seksueel en gendergerelateerd geweld. Meisjes en vrouwen met een handicap lopen ook een verhoogd risico op seksueel en gendergerelateerd geweld. De kwetsbaarheid

voor gendergerelateerd geweld neemt toe als gevolg van meervoudige ontheemding, moeilijke levensomstandigheden en overvolle ontheemdenkampen.

Op basis van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan bijgevolg niet *a priori* worden aangenomen dat elk Somalisch meisje en elke Somalische vrouw uit Al Shabaab-gebied het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Dit geldt ook voor vrouwen die opgroeien in stedelijke gebieden, zoals Merca, die niet onder de controle staan van Al-Shabaab. Het risico om blootgesteld te worden aan vervolging zal afhangen van de specifieke context. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij de vrees voor vervolging *in concreto* dient te worden aangetoond, blijft dan ook noodzakelijk. Hoewel de beschikbare landeninformatie aldus bevestigt dat vrouwen in Somalië kunnen worden blootgesteld aan gendergerelateerd geweld, kan hieruit niet zonder meer worden afgeleid dat verzoekster zelf dergelijke vervolging heeft ondergaan. Verzoekster dient dit ten eerste *in concreto* aannemelijk te maken. Zij beperkt zich echter tot blote beweringen die zij op geen enkele manier staaft. Aldus kan verzoekster zich evenmin dienstig beroepen op (oud) artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet over de reeds ondergane vervolging, dat op heden overeenkomt met artikel 4, lid 4, van de Verordening 2024/1347.

Verzoekster haalt bijkomend aan dat zij vreest uitgehuwelijkt te worden aan een Al-Shabaablid, maar dit blijft beperkt tot blote beweringen dat zij persoonlijk door Al Shabaab wordt geviseerd, dat er ten aanzien van haar een concreet huwelijksproject bestaat of dat zij om andere redenen, buiten algemene landeninformatie dat gedwongen huwelijken in sommige gevallen voorkomen. Bijgevolg maakt zij geen actuele en individuele vrees voor vervolging aannemelijk.

In zoverre verzoekster stelt dat zij door haar lang verblijf in Europa bij een terugkeer naar Somalië door Al Shabaab als verwesterd zal worden beschouwd, benadrukt de Raad dat uit de beschikbare landeninformatie geenszins blijkt dat louter verzoeksters profiel als 'terugkeerder' volstaat om aan te nemen dat zij in Somalië dreigt te worden geviseerd of te worden vervolgd. Verzoekster dient haar vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken.

Uit voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoeksters verblijf en ervaring in Europa haar op zulke wijze hebben beïnvloed dat zij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die haar op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoekster was 14 jaar oud toen zij uit Somalië is vertrokken in februari 2024. Hieruit kan worden afgeleid dat zij in Somalië reeds in zekere mate gevormd was naar de Somalische waarden en normen. De Raad wijst er verder op dat verzoekster slechts sinds september 2024 in België heeft verbleven in het kader van de asielprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoekster op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat zij niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij. Verzoekster spreekt ook nog steeds Somalisch, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud en ter terechtzitting.

Het loutere gegeven dat verzoekster zich bij een terugkeer in enige mate zou dienen te conformeren aan de in haar land gangbare en dominante cultuur, kwalificeert op zich niet als een 'vervolging' in de zin van artikelen 9 en 10 van de Verordening 2024/1347. Verzoekster haalt verder geen concrete elementen aan die wijzen op een verwestering in haar hoofde.

Tot slot verwijst de Raad nog naar de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

"*Tot slot, wat betreft uw verwijzing naar uw dochter I.(…) H.(…) A.(…) (DVZ …....; CGVS …….) die op 20 juli 2016 de vluchtelingenstatus verkreeg, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.*"

Alleen al door het tijdsverloop van meer dan tien jaar sinds de toekenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van Ik., kan verzoekster niet ernstig voorhouden dat deze problematiek nog actueel is. De Raad ziet geen verband met de reden voor verzoekster haar vertrek of de onmogelijkheid voor verzoekster om terug te keren naar Somalië.

Bijgevolg kan, gelet op alle bovenstaande vaststellingen, niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikelen 9 en 10 van de Verordening 2024/1347.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 15, a), en b), van de Verordening 2024/1347.

Aangaande de veiligheidssituatie van de regio van herkomst van verzoekster in de zin van artikel 15, c), van de Verordening 2024/1347 bevestigt de Raad het standpunt van de bestreden beslissing, in het licht van de bronnen neergelegd in de pleitnota van 27 augustus 2026.

Uit deze informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië weliswaar ernstig en volatiel blijft, maar dat een nood aan internationale bescherming niet louter kan worden afgeleid uit de algemene veiligheidscontext of uit de enkele herkomst uit deze regio's.
Zowel UNHCR als de EUAA benadrukken immers dat een beoordeling steeds dient te gebeuren in het licht van de individuele omstandigheden van de verzoeker en de concrete situatie in de betrokken herkomstregio.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het niveau van willekeurig geweld binnen Somalië aanzienlijk verschilt naargelang de regio en dat bij de beoordeling van artikel 15, c), van de Verordening 2024/1347 rekening moet worden gehouden met verschillende factoren, waaronder de aard en frequentie van de veiligheidsincidenten, het aantal burgerslachtoffers, de geografische verspreiding van het geweld en de impact ervan op de burgerbevolking.

Wat de regio Lower Shabelle betreft, blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat deze regio nog steeds wordt geconfronteerd met een hoog niveau van onveiligheid ten gevolge van de activiteiten van Al-Shabaab, confrontaties tussen gewapende actoren, gerichte aanslagen en clanconflicten. Lower Shabelle behoort tot de regio's die het zwaarst getroffen worden door het conflict en registreert een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten en slachtoffers.

Uit deze informatie blijkt evenwel eveneens dat het merendeel van het geweld verband houdt met confrontaties tussen Al-Shabaab en de Somalische en internationale veiligheidsdiensten, aanvallen op militaire doelwitten, antiterreuroperaties en lokale clanconflicten. Hoewel burgers hierbij eveneens getroffen kunnen worden, volgt uit de beschikbare gegevens niet dat iedere burger die naar Lower Shabelle terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 15, c), van de Verordening 2024/1347.

De beschikbare landeninformatie laat aldus niet toe te besluiten dat de mate van willekeurig geweld in Lower Shabelle dermate hoog is dat een burger er enkel door zijn aanwezigheid wordt blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade. Bijgevolg blijft een beoordeling van de individuele omstandigheden van de verzoekster vereist.

Verzoekster betoogt dat verschillende elementen in haar hoofde, met name haar minderjarige leeftijd, het ontbreken van een netwerk, haar hoedanigheid van meisje, haar verblijf in Europa, eerdere slachtoffers van willekeurig geweld.

In zoverre verzoekster verwijst naar haar verwestering, verwijst de Raad naar bovenstaande vaststellingen waarin dit reeds werd besproken. Verzoekster toont evenmin aan of brengt geen bewijs bij dat dit van die aard zou zijn om haar blootstelling aan het willekeurige geweld in haar regio van herkomst aanzienlijk te verhogen.

In zoverre verzoekster verwijst naar het ontbreken van een netwerk en eerdere slachtoffers van willekeurig geweld, dient te worden vastgesteld dat zij hierover geen coherent en volledig zicht biedt. Deze loutere beweringen kunnen dan ook niet zonder meer worden aangenomen.

Hoewel verzoekster behoort tot de Begedi-clan, blijkt uit haar verklaringen niet dat dit clanbehoren haar blootstelling aan willekeurig geweld verhoogt. Haar tante en diens echtgenoot hadden werk, haar tante beschikte over een eigen woning en zij konden rekenen op de concrete steun van een lid van een meerderheidsclan. De aangehaalde discriminatie beperkte zich bovendien tot verbale uitlatingen. Deze elementen tonen aan dat verzoekster niet in een dermate kwetsbare positie verkeerde dat haar clanbehoren als een persoonlijke omstandigheid kan worden beschouwd die het risico op slachtofferschap van willekeurig geweld verhoogt.

Waar verzoekster verwijst naar de bijzondere kwetsbaarheid van kinderen in conflictsituaties, wordt echter niet concreet aannemelijk gemaakt op welke wijze haar minderjarigheid haar blootstelling aan het in Lower

Shabelle aanwezige willekeurige geweld zou verhogen. De enkele verwijzing naar de algemene kwetsbaarheid van kinderen in conflictsituaties volstaat niet om te besluiten dat verzoekster een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van het aldaar heersende willekeurige geweld, temeer zij reeds de leeftijd des onderscheids heeft bereikt en op heden 17 jaar oud is.

De door verzoekster aangehaalde elementen volstaan dan ook niet om aan te tonen dat zij zich bevindt in een situatie waarin haar persoonlijke omstandigheden aanleiding geven tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, c), van de Verordening 2024/1347.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Kwalificatieverordening.

3.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoekster vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 2.60, § 2, van de RvV-wet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken op achttien september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	S. VAN CAMP